

SAYGI

Saygı, insanlara kendisinin önemsendiğini ve değer verildiğini gösteren söz ve davranışlardır. Saygı, genel ahlak kurallarına aykırı olmamak kaydıyla, insanların düşüncelerine, inançlarına, ibadetlerine, adetlerine, gelenek ve göreneklerine, yaşam tarzlarına... değer verip, anlayışla karşılamak, dikkatli, özenli ve ölçülü davranmaktır.

Saygı, gerektiğinde insanın yaşadığı çevreye, içinde bulunan canlılara ve sahip olduğu nimetlere değer vermesi ve onları korumasıdır. Saygı, değeri, üstünlüğü, yaşlılığı dolayısıyla bir kimseye veya bir şeye karşı dikkatli, özenli, ölçülü davranmaya neden olan bazen sevgiden, bazen kişilikten kaynaklanan davranışlardır. Saygı, karşıdaki insanın varlığını olduğu gibi kabullenmek ve onun düşüncelerini, dinlenmeye değer olduğunu ona hissettirmektir... İnsanları dinlemek, farklı olanı anlamaya çalışmak, onu yargılamamak saygılı ve erdemli bir davranıştır.

İnsanın sevmediği biri veya rakibi bile olsa, insanların birbirlerinin düşüncelerine, inançlarına, ibadetlerine, adetlerine, gelenek ve göreneklerine, yaşam tarzlarına, fikirlerine... saygı göstermek insanı yüceltir, toplumsal barışı sağlar. İnsanlar kendilerine göre doğru olduklarına inandıkları davranışlarda bulunurlar. Milletlerin milli kıyafetleri kendilerine göre en önemli kıyafetleridir. Onların kıyafetleri ve yaşam tarzları bizim kültürümüze ters olabilir, Onları kıyafetleri ve yaşam tarzları dolayısıyla ayıplayamayız, kınayamayız, saygı göstermeliyiz.

Saygı Göstermenin Aileye Ve Topluma Katkıları

Anadolu'nun fethinden sonra, bu topraklarda yaşayan farklı etnik unsurlara mensup insanların inançlarına, ibadetlerine, adetlerine, gelenek ve göreneklerine saygı duyulduğu ve karışılmadığı için; insanlar yüzyıllarca iç içe mutlu olarak yaşamışlardır. Ne zamanki; bu farklılıklar art niyetli insanlar tarafından ön plana çıkarıldı, o zaman toplumda karışıklıklar arttı, savaşlar çıktı ve insanlar ağır bedeller ödediler...

Mevlana engin hoşgörü anlayışıyla farklı dil, din, inanç, meslek ve zümreye mensup insanları dışlamadan, onların farklılıklarına saygı göstererek ve onlarla daima diyalog içinde kalarak yaşamalarıyla bizler için örnek olmuştur. Saygıyı ve sevgiyi insanlar çocuk yaşta ailede öğrenir. Büyüdükçe de geliştirir, bu yüzden çocukların eğitimi ailede başlar. Ailede çocuğa, insanlara karşı sevgi ve saygı duyması öğretilirse, bu çocuk hayatı boyunca insanlara sevgi ve saygı

duyar. Ailede çocuğa sevgi ve saygı ile ilgili eğitim verilmediyse bu çocuk hişbir zaman insanlara sevgi ve saygı duymaz. Anne ve baba davranışları ile çocuklara örnek olmalıdır. Çocuklar anne ve babanın sözlerine değil, davranışlarına bakarlar. Çocuklara, anne ve babaya, aile büyüklerine, yaşlılara, dayı, amça, hala ve teyze gibi akrabalara karşı nasıl davranması gerektiği, nasıl saygı göstermesi gerektiği, nerede nasıl oturması, nasıl konuşması, nasıl yemek yemesi gerektiği... gibi görgü kuralları öğretilmelidir. Çocuk annesinden, babasından yakın ve uzak çevresinden ilgi ve sevgi bekler. Beklentisine karşılık bulursa onlara duyduğu güven, sevgisi ve saygısı artar, bulamazsa azalır. Sevgi saygıyı artırır. Çocuklar sevmediği kişiye saygı göstermek istemez. Çocuklara saygı göstermek, çocukların da başkalarına saygı göstermelerini sağlar.